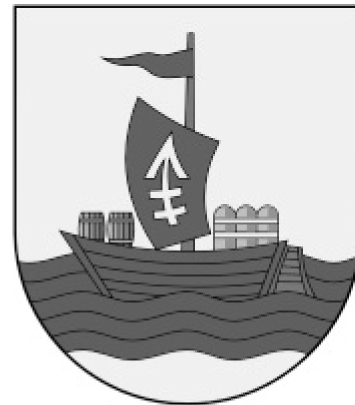
КРЫВІНКА

САКАВІК
№ 5 (159)
2015 год

ІНФАРМАЦЫЙНА-КУЛЬТУРНАЯ ГАЗЕТА БЕШАНКОВІЦКАГА РАЁНА

КАЛОНКА РЭДАКТАРА

З ДНЁМ ВОЛІ!

Каму б і як ні карцела "выправіць" гісторыю, перавесіць партрэты і перанесці даты, ёсць тое, што ёсць: 25 сакавіка — дзень, у які на паседжанні Рады Беларускай Народнай Рэспублікі была прынятая дэкларацыя аб «Нізалежнай і Вольнай Дзяржаве».

Няхай была вайна, акупацыя. Няхай тыя, хто адмаўляў беларусам у іх праве на дзяржаўнасць, пацяшаліся над "так называемым «национальным движением» белорусов, над "определенно бездарной и смешной «государственностью» белорусских деятелей".Няхайіхнашчадкіпацяшаюцца над беларускай дзяржаўнасцю і сёння — гэта ўжо не гісторыя, а каментары да яе. Гісторыя — гэта дзень Волі. Найпершае, найвысокае свята з усіх нашых святаў.

Свята гэтае можна забараніць на Плошчы, на вуліцы, але яго не забараніць, не адмяніць у беларускіх сэрцах. Яно пракладзе сабе шлях праз усе забароны, як прабіла цэнзурную заслону дзяржаўнага інфармацыйнага агенцтва БелТА, якое раптам запрасіла ўсіх беларусаў святкаваць разам! І гэта зусім не выпадковасць, як тое падае кіраўніцтва дзяржаўнай фабрыкі навін. Гэта — шлях Волі, якая ва ўсім, якая ні ў чым не ведае спыну, і я б не раіў ставаць на яе шляху ні галоўнаму рэдактару БелТА, ні галоўнаму кіраўніку краіны.

Якраз цяпер, у час, які патрабуе ўсенароднага яднання перад відавочнымі вонкавымі пагрозамі, шырокае святкаванне Дня Волі магло б стаць важкім крокам да адзінства, дэманстрацыяй рашучасці беларусаў у адстойванні сваёй незалежнасці, дзяржаўнасці.

Так магло быць, калі б на такі крок мелася мужнасць, адчуванне адказнасці перад гісторыяй, здольнасць узняцца над страхам і ўпусціць у сваё сэрца Волю. Усіх тых, хто на гэта здольны, 25 сакавіка Воля чакае на сваім свяце.

Жыве Беларусь!

У.Някляеў

ПАМЯЦІ БАРЫСА НЯМЦОВА

У Маскве расстралялі вясну.
Ва упор. З пісталета – у сэрца.
Ёй даўно рыхтавалі труну –
робяць гэта ў Маскве
па-майстэрску.

Яна крочыла шляхам цяжкім
праз хлусню, цераз крыўды
народаў,
прарывала аблогаў сцяжкі,
векавы лёд крышыла нязгодаў.

Ды камусь халадзела ў грудзях,
што пралескі цвітуць у тумане,
што за ёй у прасветлены шлях
столькі смелых ідзе і адданых.

І калі адсачылі: яна
зробіць крок – і наступіць світанне –
грымнуў стрэл. І сканала вясна
пад святлом зор Крамлёўскіх
падманных.

У Маскве расстралялі вясну…
Кажуць, быццам была яна
шкоднай.
Горы кветак паклалі ў труну
і прыкрылі зямлёю халоднай.

Г. Станкевіч

НАША ЖЫЦЦЁ

УТРЫМАННЕ СВІНЕЙ ЗАБАРОНЕНА

"Наўпроставая лінія", якую ў мінулую суботу праводзіў старшыня аблвыканкама Мікалай Шарстнёў, доўжылася больш запланаванага - амаль чатыры гадзіны.

Паспелі датэлефанавацца 36 чалавек. Больш за ўсё было званкоў з Віцебска, Шумілінскага,Полацкага,Бешанковіцкага, Віцебскага, Талачынскага раёнаў.

Жыхары вёскі Вярхоўе Бешанковіцкага раёна пыталіся, чаму ім нельга трымаць свіней, бо свінакомплекс «Свіціна» знаходзіцца за два кіламетры ад вёскі. Прыязджалі прадстаўнікі мясцовай улады, але толкам нічога не патлумачылі.

М. Шарстнёў нагадаў, што Віцебская вобласць больш за іншых пацярпела ад афрыканскай чумы, значная частка пагалоўя свіней была знішчана. А ўзнікла праблема з-за дзікіх свіней: людзі ж ходзяць у лес і прыносяць адтуль гэтую заразу, і захварэлі жывёлы першымі ў прыватных падворках. Таму і такая жорсткаязабарона. Гэта вельмі сур'ёзная тэма.

Тое, што Вярхоўе ўваходзіць у зону забароны, пацвердзіў старшыня Бешанковіцкага райвыканкама Леанід Пянькоўскі. Сёння пагалоўе свінакомплекса аднаўляецца, і неабходна няўхільна выконваць рашэнне ўрада. Вярхоўе ж уваходзіць у двухкіламетровую зону, а раней увогуле зона забароны была 5 кіламетраў.

Старшыня аблвыканкама заявіў жыхарам вёскі, што пакуль патрабаванне аб забароне трэба выконваць цвёрда і безумоўна, бо справа тычыцца не проста аднаго прыватнага падворка, можна нанесці страты рэспубліцы.

Ад кіраўніка Бешанковіцкага раёна, ды і іншых, каго гэта тычыцца, М. Шарстнёў запатрабаваў, каб далі магчымасць сельскім жыхарам вырошчваць бройлераў. І патлумачылі людзям усё даходліва. Калі ім будзе ўсё зразумела, то і тэлефанаваць нікуды не будзе неабходнасці.

Ніна Тулінава
"Віцьбічы"

Партал твайго горада: http://beshankovichy.by

КРЫМІНАЛ

СПРАВА АБ РАЗБОЯХ ПЕРАДАДЗЕНА Ў СУД

Упраўленне Следчага камітэта па Віцебскай вобласці расследавала крымінальную справу ў дачыненні да двух раней не раз судзімых жыхароў Шумілінскага раёна, якія ўчынілі ў 2014 годзе дзёрзкія разбойныя напады на жыхароў Бешанковіцкага і Віцебскага раёнаў, паведамляе СК.

Ўначы 22 ліпеня ў дом у вёсцы Берасні Бешанковіцкага раёна ўварваліся двое невядомых у масках з прарэзамі для вачэй і рота. Выкарыстоўваючы драўляныя прадметы накшталт бейсбольных біт, яны збілі гаспадароў і звязалі іх. Злачынцы выкралі ў доме 1.000.000 рублёў, ювелірныя ўпрыгажэнні і сышлі. Гаспадыня дома доўга лячылася, а яе муж памёр у бальніцы ад траўмаў.

Праз тыдзень, ноччу 30 ліпеня, аналагічнае злачынства адбылося ў вёсцы Падлазнікі Віцебскага раёна. Двое невядомых у масках з прарэзамі для вачэй і рота, з драўлянымі палкамі ў руках, выставіўшы аконнае шкло веранды, пранiклі ў дом. Ужыўшы гвалт, яны завалодалі маёмасцю сямейнай пары, якая пражывае тут. Гэта былі грошы ў суме не менш за 300 000 беларускіх рублёў, залатыя ўпрыгажэнні і мабільны тэлефон. Гаспадар дома праз тыдзень памёр ад атрыманых цялесных пашкоджанняў.

Для раскрыцця гэтых злачынстваў, якія адносяцца да катэгорыі асабліва цяжкіх, задзейнічалі найбольш вопытных супрацоўнікаў крымінальнага вышуку з Віцебскага, Бешанковіцкага РАУС і УУС Віцаблвыканкама.

Па гарачых слядах затрымалі 42-гадовага і 39-гадовага мужчын. Раней яны сумесна адбывалі пакаранне ў папраўчай установе. Абодва былі неаднаразова судзімыя за ўчыненне карыслівых злачынстваў. У іх асабістых рэчах выявілі выкрадзеную маёмасць.

Следчыя ўстанавілі, што абвінавачаныя рыхтаваліся да нападаў: будавалі з дрэва прылады злачынства, майстравалі прадметы маскіроўкі, падшукалі хаты, у якіх, на іх думку, маглі быць значныя грашовыя назапашванні. Аднак яны памыліліся: у абодвух выпадках ахвярамі сталі сямейныя пары сярэдняга дастатку.

У рамках расследавання праведзена больш за 30 экспертных даследаванняў, у тым ліку судова-псіхіятрычная экспертыза, па выніках якой абвінавачаныя з'яўляюцца ў стане свядомасці.

У момант здзяйснення злачынстваў мужчыны знаходзіліся ў стане алкагольнага ап'янення.

Дзеянні абвінавачаных кваліфікаваныя па прыкметах складаў злачынстваў, прадугледжаных п. п. 6, 12, 15, 16 ч. 2 арт. 139 (Забойства, спалучанае з разбоем, здзейсненае групай асоб з асаблівай жорсткасцю), ч. 3 арт. 207 (разбой з прычыненнем цяжкага цялеснага пашкоджання) Крымінальнага кодэкса.

Крымінальная справа перададзена пракурору для накіравання ў суд.

TUT.BY

ГАНДАЛЬ

ЕЎРАОПТ ПАДВОЗІЦЬ ПАКУПНІКОЎ

Двойчы на тыдзень адзін з віцебскіх магазінаў "Еўраопт" замаўляе спецыяльны рэйс Бешанковічы – Віцебск, з тым, каб жыхары нашага райцэнтра маглі наведаць фірмовы магазін. З Бешанковічаў у віцебскі "Еўраопт" і назад пакупнікоў падвозяць бясплатна.

Па аўторках у 17-30 і па суботах у 10-00 з бешанковіцкай аўтастанцыі выходзіць аўтобус, які вязе пасажыраў да гэтага магазіна, дзе прадуктовыя тавары не самыя дарагія. Адпраўленне адбываецца або з аўтавакзала, або ад стаянкі блізу ўніверсама.

Білеты набываць не трэба, а трэба мець грошы на пакупку тавараў і жадаема дысконтную картку.

Г.Станкевіч

НАША ЖЫЦЦЁ

НА ВУЛІЦЫ ВАЛАДАРСКАГА

На вуліцы Валадарскага, там, дзе напрыканцы мінулага года паклалі новы асфальт, цяпер ідзе ўсталяванне ходнікаў.

Гэта не можа не радаваць, бо на вуліцы знаходзяцца аж дзве ўстановы дашкольнай адукацыі, а, значыць, хапае і пешаходаў. Але ж чыноўнікі не прымаюць да ўвагі наяўнасць у райцэнтры вялікай колькасці веласіпедыстаў. Веладарожка па вуліцы не плануецца. А, значыць, веласіпедысты па-ранейшаму будуць выштурхоўвацца пад колы аўтамашын.

Трэба адзначыць і тое, што работа па ўсталяванню ходнікаў ідзе вельмі марудна, што стварае цяжкасці для вадзіцеляў. Ужо другі тыдзень а восьмай раніцы вуліцу перакрываюць знакамі "Рух забаронены". Удзельнікам руху прыходзіцца аб'язджаць перакрыты адрэзак па негрэйдараваных вуліцах.

Г.Станкевіч

СЯЎБА-2015

АГРАРЫІ АТРЫМАЮЦЬ НОВЫЯ ТРАКТАРЫ

Да маючай адбыцца сяўбы аграрыі Віцебшчыны атрымаюць 600 трактароў МТЗ розных мадэляў. Да масавай адпраўкі ў гаспадаркі новай тэхнікі пачалі на гэтым тыдні спецыялісты ААТ «Заходне-Дзвінскі міжрайаграсервіс».

У мінулую нядзелю адсюль забралі першыя 45 трактароў прадстаўнікі шэрагу гаспадарак Сенненскага, Віцебскага і Лёзненскага раёнаў. З аўторка працэс стаў больш інтэнсіўным. Чарговыя машыны (усяго больш за 30) адправіліся пад кіраваннем вопытных механізатараў у сельгаспрадпрыемствы Бешанковіцкага, Полацкага, Лёзненскага і Дубровенскага раёнаў.

- Мы гатовыя цалкам перадаць вяскоўцам тэхніку, якая прыбывае з Мінскага трактарнага завода, на працягу тыдня, усё залежыць ад кемлівасці непасрэдных атрымальнікаў, - адзначаў у размове з карэспандэнтам «Віцебскіх вестак» галоўны інжынер «Заходне-Дзвінская МРС» Васіль Волкаў. - З нашага боку ўсе неабходныя работы выкананы, спецыялісты мабілізаваны па напрамках абслугоўвання, так што прадстаўнікоў арганізацый сустракаем, што называецца, у поўнай баявой гатоўнасці.

Віцебскае прадпрыемства пастаўляеўгаспадаркішырокую гамусельгасмашыніmеханізмаў. Сёння тут чакае адпраўкі ў поле новая мадэль камбайна ААТ «Гомсельмаш» - «Палессе GS812» з хадавой часткай на гумовых армаваных гусеніцах, што робіць яе прымяненне эфектыўным на глебах з нізкай апорнай здольнасцю. Узор дэманстраваўся на абласных «Дажынках» у Гарадку, а сёння гатовы да працы ў адным з складаных для ўборкі раёнаў Віцебшчыны. Таксама звяртаюць на сябе ўвагу шматмэтавыя пнеўматычныя сеялкі дакладнага высеву для абганяльных культур вытворчасці ААТ «Калядзічыаграмаш». Па словах Васіля Волкава, гэтыя навінкі айчыннага сельгасмашынабудавання ўпершыню паступілі на ўзбраенне віцебскіх аграрыяў - пакуль у 10 асобніках.

Акрамя забеспячэння, «Заходне-Дзвінскі МРС» актыўна займаецца сэрвісным абслугоўваннем тэхнікі, ужо завяршыў назапашванне і пастаўку ў гаспадаркі запасных частак пад пасяўную кампанію. Усяго на рамонтныя работы і падрыхтоўку машын і механізмаў да выхаду ў поле прадпрыемства асвоіла толькі ў бягучым годзе больш за 5 млрд рублёў. Зараз на парадку дня ў спецыялістаў акцыянернага таварыства - фарміраванне неабходнага запасу вузлоў і механізмаў для забеспячэння бесперабойнасці работ па корманарыхтоўцы.

Сяргей Антонаў
"Віцебскія весці"

ЗДАРЭННІ

ЧАРАДА ПАЖАРАЎ АХАПІЛА РАЁН

16 сакавіка ў 21-29 ў г.п. Ула Бешанковіцкага раёна па вул. Ленінскай адбыўся пажар дома. У нежылым доме 6х9 м пашкоджаны дах, столевае перакрыцце, сцены, маёмасць. Прычына пажару высвятляецца.

16-га сакавіка ў 13-24 у Бешанковіцкі РАНС паступіла паведамленне аб пажары сухой расліннасці ў в. Латышы Астровенскага сельскага савета Бешанковіцкага раёна.

Па прыбыццю да месца выкліку 1 АЦ ПАСП-13 Бешанковіцкага РАНСназіралася гарэнне сухой расліннасці і нежылога дома. У выніку пажару ў доме знішчаны дах, столевае перакрыцце, сцены, маёмасць.

17-га сакавіка 2015 г. у 11-55 паступіла паведамленне аб пажары ў доме ў в. Ліхошына Соржыцкага сельскага савета Бешанковіцкага раёна.

У выніку пажару ў хаце, якая належыць грамадзянцы 1952 г. н, пенсіянерцы, знішчаныя дах, столевае перакрыцце, маёмасць, пашкоджаны сцены, знішчаны хлеў. Прычына пажару высвятляецца.

МНС нагадвае, што на тэрыторыі, прылеглай да жылых будынкаў, інтэрнатаў, гаражоў, адкрытых стаянак, гаспадарчых пабудоваў, не дапускаецца выпальванне сухой расліннасці, развядзенне вогнішчаў, спальванне смецця, адходаў, прымяненне паходняў, іншых крыніц адкрытага агню.

Згодна з ст.15.57 Кодэкса РБ аб адміністрацыйных правапарушэннях за выпальванне сухой травы, а таксама іржышча і пажніўных рэштак на корані на палях або непрыняцце мер па ліквідацыі выпальванняў на зямельных участках накладаецца штраф у памеры ад 10 да 40 базавых велічынь, г.зн. на сённяшні дзень - гэта сума ад 1,8 млн. да 7,2 млн. руб. А вось за распальванне вогнішчаў у забароненых месцах прадугледжана папярэджанне або накладанне штрафу ў памеры да 12 базавых велічынь.

Памятаеце, што толькі ваша асцярожнасць і здаровы сэнс дапамогуць пазбегнуць няшчасных наступстваў. Растлумачце дзецям, да чаго можа прывесці выпальванне сухой травы, тым больш што за наступствы будуць адказваць іх бацькі.

А калі вы вырашылі адпачыць на прыродзе, не пакідайце агонь без нагляду нават на кароткі час. Памятаеце, што толькі свядомыя паводзіны і строгае выкананне правіл пажарнай бяспекі дапаможа Вам пазбегнуць трагічных наступстваў.

М.Васільеў
паводле сайта МНС

ПРЫРОДНАЯ З'ЯВА

ПАЎНОЧНАЕ ЗЗЯННЕ

Не зусім тыповая для нашых шырот з'ява маглі назіраць беларусы познім вечарам 17 сакавіка. Паўночнае ззянне афарбавала начное неба ў многіх рэгіёнах Беларусі.

Сіноптыкі тлумачаць гэта сонечнай бурай, якая была зафіксавана 17 сакавіка.

У нацыянальным кіраванні акіянічных і атмасферных з'яў ЗША буру ацанілі ў 4 балы па пяцібальнай шкале геамагнетычных эфектаў. Гэта самая моцная сонечная бура з восені 2013 года, перадае Associated Press.

У выніку буры мяжа паўночнага ззяння зрушылася на поўдзень. Начное нябеснае свячэнне назіралі ў цэнтральных штатах ЗША, у большай частцы Расіі, у Германіі і Польшчы.

У сацыяльных сетках з'явіліся паведамленні, што зафіксавалі яго і ў Беларусі.

Ёсць сведкі, якія бачылі вечарам 17-га сакавіка незвычайнае свячэнне неба ў Бешанковіцкім раёне.

Г.Станкевіч
па матэрыялах TUT.BY

ЗГАРЭЎ СТОГ САЛОМЫ

23-га сакавіка ў 22-25 паступіла паведамленне аб пажары стога саломы ў в. Сіняны Соржыцкага сельскага Савета Бешанковіцкага раёна.

У выніку пажару знішчаны стог саломы (10 тон у рулонах), які належаў грамадзяніну 1974 г.н., фермерупрыватнайфермерскай гаспадаркі. Прычына пажару высвятляецца.

Паводле сайта МНС

НАША ГІСТОРЫЯ

ВЁСКА БАЧЭЙКАВА

Знаходзіцца вёска ў Бешанковіцкім раёне, Віцебскай вобласці, былое ВКЛ, сёння - Рэспубліка Беларусь. Што да назвы вёскі, то існуе шмат версій. Адна з іх: у старабеларускай мове ёсць слова «бачнік», што азначае чалавека разумнага, мудрага, кемлівага. Можа, тут калісьці і жыў такі чалавек, да якога прыходзілі за радай, з-за чаго і пайшла назва вёскі.

Згадка пра вёску адносіцца да 15 стагоддзя. У 1460-х гадах уласнікам вёскі быў князь Якаў Міхайлавіч Друцкі-Падбярэзскі, пасля яго тут кіраваў яго сын, які быў аршанскім маршалкам. Потым Бачэйкава перайшло да князя Міхаіла Іванавіча Мсціслаўскага (Заслаўскі). Ён ажаніўся на сваёй стрыечнай сястры Ульяне Юр'еўне. Па шлюбнай дамове ён ёй адпісаў вёску Бачэйкава. Пасля іх разводу Бачэйкава стала належаць Ульяне. Неўзабаве яна зноў выйшла замуж, у іх нарадзіўся сын Андрэй Ціханавецкі, якому потым перайшло Бачэйкава. Так Бачэйкава далей пераходзіла ад бацькі да сына. У 1635 Бачэйкава было перададзена ў арэнду князю Эмануілу Кантакузіну, грэку па паходжанні.

У першай палове 17 стагоддзя Бачэйкава мела статус мястэчка. На галоўнай плошчы мястэчка стаяла ўніяцкая царква, якая была ў Бачэйкава да прыходу савецкай улады. Калі прыйшлі Саветы,тояныцаркву разбурылі. Сёння яе адбудоўваюць ў Бачэйкава. Пасля распаду СССР па ўсёй Беларусі людзі пачалі адбудоўваць цэрквы, таму што жыць без Бога ў душы немагчыма.

Падчас трынаццацігадовай вайны з Маскоўскай дзяржавай (1654-1667 гг) усяго за пару месяцаў ад мястэчка Бачэйкава не засталося нічога. Пасля гэтай страшнай вайны жыхары пачалі вяртацца ў вёску. Ужо ў 1692 Бачэйкава значылася ня як мястэчка, а як горад. Праўда, горад быў невялікім: там пражывалі каля 100 чалавек. У Бачэйкава праводзіліся кірмашы два разы ў год, была таксама карчма.

У палацы Ціханавецкіх была пабудавана новая добрая хата. На той час абстаўленая яна была па-багатаму. Беларуская шляхта заўсёды цікавілася мастацтвам. У хаце Ціханавецкіх былі 9 карцін, намаляваных на палатне, 8 - на кардоне, было шмат турэцкіх дываноў, старадаўняй зброі. Гаспадарка на той час была не вельмі вялікай.

Належала ў той час Бачэйкава Іпаліту Ціханавецкаму. Сам ён тут не жыў, а кіраваў у Бачэйкава яго кіраўнік Сьвідэрскі.

У сярэдзіне 18 стагоддзя Бачэйкава належала генерал-маёру ліцьвінскага войска Юзафу Ціханавецкаму. Ён, рыхтуючыся да прыезду ў Бачэйкава Караля Аўгуста Панятоўскага, ў 1769 годзе пабудаваў выдатны палац, архітэктарам якога быў італьянец. Палац быў неверагоднай прыгажосці. У ім віселі партрэты роду Ціханавецкіх, карціны галандскіх, італьянскіх майстроў, па ўсім палацы стаялі мармуровыя скульптуры італьянскай работы, была вялікая калекцыя гербавых келіхаў, гербавых габеленаў, старадаўняй зброі, слуцкіх паясоў, а ў архівах, якія тут захоўваліся, былі дакументы яшчэ 15 стагоддзя. Перад пачаткам Першай сусветнай вайны Ціханавецкія адправілі гэта ўсё на зберажэнне ў Маскву, але назад, на жаль, нічога больш не вярнулася. Падчас Другой сусветнай вайны палац Ціханавецкіх быў пашкоджаны. Пасля вайны не захацелі яго абнаўляць, каб захаваць для нашчадкаў, а далі загад разабраць. Побач з палацам быў закладзены цудоўны парк французскага тыпу. У парку былі пасаджаны ліпы, якія складалі герб Ціханавецкіх, у парку раслі кедры, амерыканскія елкі і шмат іншых відаў дрэў.

Падчас вайны 1812 года ў палацы Ціханавецкіх спыняўся НапалеонБанапарт.Тойбудынак, які стаіць побач з палацам, памятае, як тут прагульваўся французскі імператар.

Паны Ціханавецкія адпраўлялі сваіх сялян вучыцца розным рамёствам ў Лондан, Парыж. І слава пра бачэйкаўскіх майстроў распаўсюджвалася далёка-далёка за межы вёскі. Паны забаранялі сваім кіраўнікам крычаць прылюдна на сваіх падначаленых, таму што яны лічылі, што гэта прыніжае чалавека. Каля палаца калісьці стаяла царква. Не так даўно на месцы той царквы быў пастаўлены крыж з гербам Ціханавецкіх у гонар паноў Ціханавецкіх. Гаспадаркай у Ціханавецкіх кіравалі эканомы. Яны дзейнічалі па інструкцыі, дадзенай Ціханавецкімі. Эканомы павінны былі аб'язджаць усе вёскі, заходзіць у кожную хату і пытацца, у чым сяляне маюць патрэбу, дапамагаць ім. Ціханавецкія казалі, што эканомы павінны ставіцца да сялян па-бацькоўску. У Ціханавецкіх было забаронена біць чалавека па твары. За гэта меркаваўся штраф. Ціханавецкія пакінулі Бачэйкава з прыходам бальшавікоў у 1917 годзе. Нашчадак Ціханавецкіх прыязджаў у Бачэйкава з Лондана. Ён даў грошы на добраўпарадкаванне парку ў Бачэйкава, на будынку капліцы Ціханавецкіх (калі-то ў вёсцы была капліца) ён усталяваў мармуровую дошку з імёнамі Ціханавецкіх, якія жылі ў Бачэйкава.

Адзін з паноў Ціханавецкіх напісаў кнігу «Хроніка аднаго маёнтка». Выдаў яе ў 1905 годзе ў Віцебску. Гэтая кніга пра Бачэйкава і пра род Ціханавецкіх. Дзякуючы гэтай кнізе шмат цікавага можна даведацца пра Бачэйкава і пра род Ціханавецкіх.

Юрый Жыгамонт
"Новыя падарожжы дылетанта"

АБ'ЯВА

- ***Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Крывінка» паведаміце рэдакцыі аб гэтым. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то патэлефануйце.***
- ***Калі прачыталі "Крывінку", то калі ласка, перадайце знаёмым.***
- ***Наша газета стала размяшчаецца на партале http://kamunikat.org, дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: http://kamnikat.org/kryvinka.html каталагу "Пэрыёдыка" для далейшага выкарыстання яшчэ да з'яўлення газеты на паперы.***

ДЗЕНЬ ВОЛІ

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ —ГЭТА...

25 сакавіка – Дзень Волі – гадавіна Беларускай Народнай Рэспублікі. Менавіта тады ў 1918 годзе была абвешчана незалежнасць БНР ад Расійскай імперыі. Легендарное эссе «Независимость – это…» было написано Владимиром Орловым еще в 1990 году.

Незалежнасьць —гэта...

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта калі ты зьявісься на сьвет у радзільні, дзе няма самых стэрыльных на зямлі савецкіх прусакоў, затое ёсьць аднаразовыя шпрыцы й пялюшкі.

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта калі твой бацька пойдзе ў загс, каб атрымаць дакумэнт, што ты сапраўды нарадзіўся і што цябе назвалі ў гонар дзеда Рыгорам, і кабета, якая сядзіць там, спакойна выпіша яму гэты дакумэнт, а ня выцягне са стала “Справочник личных имен народов СССР” і ня будзе, размахваючы ім, гістэрычна тлумачыць твайму бацьку, што ён можа без праблемаў назваць сына Файзулой ці нават Мамаем, а вось Рыгорам — ня можа, бо такога імя проста не існуе ў прыродзе (а существует нормальное человеческое — Григорий).

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта калі ты пойдзеш у школу і цябе будуць вучыць на тваёй мове (а дзяўчынку Гражынку, якая табе падабалася ў дзіцячым садку, — на яе мове, а твайго суседа хлопчыка Мішу, тату якога завуць Ісакам, — на ягонай, а другога твайго суседа хлопчыка Алёшу, бацькі якога прыехалі сюды, бо ў іхнім горадзе на Волзе, каб купіць малому малака, трэба займаць чаргу а пятай гадзіне раніцы, — на ягонай). Цябе будуць вучыць на тваёй мове, і дзеля гэтага тваім тату й маме ня трэба будзе ўсё лета зьбіраць па кватэрах заявы бацькоў, якія ня тое каб не хацелі вучыць сваіх дзяцей так, як твае тата й мама, а проста ніколі пра гэта ня думалі, бо вырасьлі пры інтэрнацыяналізьме. І гэтыя заявы ня трэба будзе губляць тры разы дырэктару і два — сакратарцы, і ў першы верасьнёвы дзень ты не пачуеш на ўрачыстай лінейцы, што “год от года хорошеет материально-техническая база нашей школы”, а прыйшоўшы ў сваю клясу, не даведаешся, што дзякуючы няўхільнаму клопату партыі і ўраду ў вас на ўсю клясу толькі ўсяго лемантар і дзьве “матэматыкі” на роднай мове.

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта калі твая дружына ня будзе змагацца за права насіць імя Паўліка Марозава ці Аляксандра Мясьнікова, бо ўсе вы цудоўна ведаеце, як любіў свайго тату Паўлік і як любіў беларусаў Мясьнікоў.

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта калі ты будзеш студэнтам і на лекцыі па вышэйшай матэматыцы твой смуглявы раўналетак з Мадагаскару, які вучыцца за грошы сваёй, а не тваёй краіны, нахінецца да цябе й запытае, што значыць слова “імавернасьць”, і ты па-француску растлумачыш яму.

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта калі ты будзеш служыць у войску не далей за памежныя горад ці вёску твае зямлі, затое табе ніколі не загадаюць фарбаваць траву й прыбіраць тэрыторыю “вот отсюда и до обеда”. У нядзелю ты зможаш прыехаць да бацькоў ці да свае дзяўчыны, затое ніхто не назаве цябе “бульбашом”, а твайго сябра — “черножопым” за тое, што вы думаеце й гаворыце ў сьне па-свойму, і табе ніколі не загадаюць гастрыць сапёрную рыдлёўку, каб акапацца ў Баку ці ў Тбілісі.

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта калі твая дзяўчына кажа, што хоча на выхадныя ў Вену, і ты з чыстым сумленьнем абяцаеш ёй, што ў суботу вы вып`яце кавы насупраць палацу Шонбрун, і ведаеш, што перад вашай вандроўкаю ніхто ня будзе высьвятляць у цябе, ці быў ты ў дзяцінстве габрэем, а таксама, ці быў ты раней за мяжою і калі вярнуўся адтуль, дык зь якой мэтай.

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта калі на Дзяды, у Дзень памяці продкаў, ты ідзеш на магілкі, каб паставіць там свечку і пакласьці кветкі, а ня стаць удзельнікам выпрабаваньня балёнчыкаў з нэрвова-паралітычным газам ці новае мадэлі гумовага дручка.

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта калі твой сын прынес са школы пяцёрку па гісторыі і ты хваліш яго за гэтую пяцёрку, бо ведаеш, што ён атрымаў яе не па тым прадмеце, дзе вучаць пра Лядовае пабоішча і перамогу калектывізацыі, а па тым, дзе вучаць пра Грунвальдскую бітву, якая ўратавала твой народ ад сьмерці, і кажуць праўду пра ўладу, што расстраляла твайго дзеда й задушыла голадам тваю бабулю.

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта калі да цябе завітае беларускі сьпявак зь Нью-Ёрку, і ты вып`еш зь ім добрую чарку вішнёўкі, і пасьля ветлівыя дзядзькі ў цывільным не запрапануюць табе падрабязна напісаць, дзе й што вы пілі й каго пры гэтым лаялі.

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта калі ты пазбаўлены магчымасьці чуць, як твой прэзыдэнт вучыць з экрану суайчыньнікаў: “Хто как хаціт, той так і гаварыт”, бо твой прэзыдэнт — чалавек пісьменны і хоць адну мову ўсё ж ведае.

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта калі з тэлеперадач і газэтаў раптам зьнікаюць лісты нястомна-таямнічых вэтэранаў і вусьцішныя паведамленьні пра нацыяналістаў і экстрэмістаў з народных франтоў, якія нават уначы ня сьпяць, а распальваюць паміж табой, Алёшам і Мішам, тату якога звалі Ісакам, а таксама Гражынаю, якая даўно ўжо твая жонка, міжнацыянальную варожасьць, каб учыніць сяроду вас крывавую разьню й пусьціць пад адхон цягнік перабудовы.

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта калі ніхто ня страшыць цябе, што твой народ ня зможа выжыць безь вялікага старэйшага брата, бо ня мае сваіх баксітаў ці алмазаў, і ты разумееш, што зусім дарэмна шкадаваў гаротных галяндцаў ці бэльгійцаў, якія ня маюць ні баксітаў, ні алмазаў, ні нават старэйшага брата.

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта калі велізарныя аўтафуры з надпісам “Центровывоз” (ці бачыў ты хоць раз такія фуры, дзе было б напісана “Центрввоз”?) падрулююць не да чужых, а да нашых крамаў.

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта калі раптам высьветліцца, што сьветлыя галовы ёсьць і ў нас, і калі — крый Божа! — выбухне завод ці прычыніцца якое іншае ліха, ня трэба будзе чакаць, пакуль прыедзе камісія з маскоўскіх разумнікаў.

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта калі на Божай пасьцелі ведаеш, што пасьля таго, як ты памяняеш гэты сьвет на лепшы, на месцы царквы ці касьцёлу, дзе цябе хрысьцілі і дзе ты вянчаўся, ня выкапаюць сажалку з брудным лебедзем і не пабудуюць басэйн імя XX-VIII зьезду КПСС, а могілкі, дзе будуць спачываць твае косьці, не зьнясуць і не ператвораць у закіданы пустымі пляшкамі парк культуры й адпачынку імя таварыша Гарбачова.

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта...

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта калі ад нараджэньня да скону пачуваесься сваім чалавекам на сваёй зямлі.

Я веру, што калі-небудзь так будзе.

Бо йначай проста ня варта жыць.

Люты, 1990

АНТЫКАРУПЦЫЙНАЯ КАМПАНІЯ

ПЛЮСЫ І МІНУСЫ КАРУПЦЫІ

Хабар — гэта дывідэнды, якія чыноўнікі атрымліваюць ад сумеснага валодання дзяржаўнай уласнасцю. Сучасная беларуская эканоміка функцыянуе ў квазірынкавым асяроддзі, і карупцыя — яе важнейшы складовы элемент.

Выпадкі публічнага дыялогу паміж уладай і грамадствам у Беларусі можна пералічыць па пальцах. Такая ў нас склалася традыцыя. Аднак пачатак 2015 года прэтэндуе на тое, каб яе парушыць.

29 студзеня сустрэча адзінага палітыка (АП) з прадстаўнікамі беларускіх і замежных СМІ прайшла ў рэжыме дыялогу. У рэдакцыі «Савецкай Беларусі» дыялог працягнуўся. Прадстаўнікі дзяржавы, праўладных і апазіцыйных партый абмяняліся думкамі на тэму барацьбы з карупцыяй.

Статыстыка поспехаў

Карупцыйная тэма для працягу дыялогу абраная невыпадкова. Ва ўладзе і ў расколатым беларускім грамадстве наконт гэтага пытання існуе кансенсус. Практычна ўсе згодныя з тым, што «гэта зло» варта «выпальваць калёным жалезам».

Карупцыйная тэма нязменна прыцягвае ўвагу «шырокай грамадскасці». Перафразуючы вядомую прыказку, вазьму на сябе смеласць сцвярджаць, што нішто нас (простых людзей) так не радуе, як гора вялікага начальніка, абвінавачанага ў карупцыі. «Людзей, — адзначае палітолаг Уладзімір Пастухоў, — не так раздражняе карупцыя, колькі ўзбуджае яе вынік». Таму антыкарупцыйныя поспехі ўлады ўспрымаюцца як шоў.

Аднак вернемся ў рэдакцыю «СБ» і паслухаем інфармацыю начальніка ўпраўлення па барацьбе з карупцыяй і арганізаванай злачыннасцю Генпракуратуры Ігара Грэйбо. Яна адназначна сведчыць пра поспехі. Мяркуйце самі. Карупцыйныя злачынствы ў агульнай колькасці зарэгістраваных з года ў год складаюць не больш за 2,5 – 3%. Сацыёлагі фіксуюць зніжэнне вастрыні карупцыйнай праблемы ў грамадстве: у 2005 годзе карупцыя турбавала 68% беларусаў, у 2014 — 47%.

Дзяржава не адчувае дэфіцыту «калёнага жалеза» і пастаянна пускае яго ў ход: «Паводле дадзеных 2013–2014 гадоў, калі ў агульнай структуры крымінальных пакаранняў пазбаўленне волі склала 24%, то за карупцыйныя злачынствы — 45%. За атрыманне хабараў 70% асуджаных прызначана пазбаўленне волі».

Пасля такога рапарту перад штатнымі барацьбітамі з карупцыяй хочацца зняць капялюш. Незразумела толькі, чаму паводле дадзеных Transparency International па ўзроўні карупцыі Беларусь у 2002 годзе была на 32-м месцы, а сёння — на 122-м. Ігар Грэйбо тлумачыць такі скачок дастаткова крытычным стаўленнем міжнародных экспертаў да Беларусі. Адпаведна, пры ацэнцы ўзроўню карупцыі ў іншых краінах крытычны падыход зменяецца лаяльным. Ці я нешта не так зразумеў?

Хто сёння пасп яховы?

Пра ролю асабістых сувязяў у функцыянаванні беларускай мадэлі мне даводзілася пісаць неаднаразова. Без іх і кроку нельга ступіць ні на міждзяржаўным узроўні, ні на побытавым. Паслухайце любую прэс-канферэнцыю АП. Для яго беларуска-расійскія адносіны — гэта яго асабістыя адносіны з Пуціным. І так па любым пытанні.

А цяпер з дапамогай эканаміста Уладзіслава Іназемцава звернем свой погляд на ніжні ўзровень сацыяльнай іерархіі: «Пачынаючы з першых постсавецкіх гадоў стала складацца грамадства, у якім чалавек мог дамагчыся практычна ўсяго, але ва ўмовах, калі ён дзейнічаў індывідуальна і не імкнуўся абапірацца на грамадскую кансалідацыю. Калі вы хочаце вырашыць нейкую праблему, прасцей даць хабар, дамовіцца пра выключнае стаўленне або проста заплюшчыць вочы на тыя ці іншыя правілы, але толькі не спрабаваць усумніцца ў іх законнасці і не патрабаваць іх змены».

Іназемцаў піша пра расійскае грамадства. Але наколькі апраўданы перанос яго высноваў на беларусаў? Адкрыем часопіс «Сацыялагічны альманах» за 2013 год, які выдае Інстытут сацыялогіі НАН РБ. На старонцы 164 знаходзім надзвычай цікавую інфармацыю. На пытанне: «Хто сёння мае поспех у беларускім грамадстве?» у тройцы лідараў апынуліся наступныя варыянты адказаў: крымінальна-мафіёзныя структуры (74,3%); той, хто займае высокую пасаду, знаходзіцца ва ўладзе (61%) і чалавек з сувязямі (45,1%). А ў ніжняй частцы шорт-ліста дабрабыту па-беларуску апынуўся прадпрымальны, дзелавы (30,2%); высокакваліфікаваны, таленавіты (6,7%) і працавіты (4,7%).

Слова «карупцыя» ў пытанні і варыянтах адказаў не фігуруе. Але якім чынам могуць дасягаць дабрабыту сябры крымінальна-мафіёзных структураў, і чаму на трэцім прызавым месцы апынуўся чалавек з сувязямі?

У квазірынкавай эканоміцы карупцыйныя механізмы адыгрываюць ролю гарызантальных сувязяў, без якіх не можа функцыянаваць ні грамадства, ні дзяржава. «Калі раптам у нейкі Дзень гневу, — справядліва заўважае палітолаг Станіслаў Бялкоўскі, — карупцыя будзе скасаваная (цудоўным чынам, паколькі іншага варыянту пакуль не бачна), апарат дзяржкіравання згорнецца, бо знікне сам сэнс яго існавання».

Як адаб’еццa скасаванне карупцыі на насельніцтве?

(працяг на стр. 3)

РАСЕЙСКА-УКРАІНСКІ КАНФЛІКТ

РОССИЯ НЕ ОСТАНОВИТСЯ НИ ПЕРЕД БЕЛАРУСЬЮ, НИ ПЕРЕД ПОЛЬШЕЙ…

Почему Леонид Кравчук, если бы сейчас руководил Украиной, прежде всего «поехал бы в Москву к Путину» – все в эксклюзивном интервью первого президента Украины белорусской Свободе.

Россия и война

Анна Соусь: Леонид Макарович, в прошлом году вы говорили, что, несмотря на 80-летний возраст, готовы взять в руки оружие и воевать за Украину. С каким настроением вы сейчас каждый день смотрите новости, видите, например, кадры, когда украинцы становятся на колени вдоль дорог, по которым везут погибших на Донбассе военнослужащих?

Леонид Кравчук: Я человек, в жизни которого были и хорошие, и плохие, и радостные, и драматические дни, но я считаю, что такого драматического состояния нашего государства и нашего народа за свою политическую карьеру еще не было. Это самый сложный период нашей украинской истории. Конечно, боль. Конечно, разочарование. Конечно, это вещи, которые не укладываются в голове.

Я хочу вам привести один разговор, который у нас была на заседании СНГ в Москве. Сидели за одним столом все главы государств СНГ и проводили пресс-конференцию. И кто-то из журналистов задал вопрос Ельцину и мне, что теперь, мол, в Европе начинают говорить, и по нашим тв-каналам начинают говорить, что возможная война между Россией и Украиной ... Ельцин не дослушал этого вопроса, очень жестикулярно указал на висок и сказал: «Вы что, с ума сошли? Какая война? Можно ли даже мысль допустить о том, что возможна война России против Украины, что возможны военные конфликты ». Это, говорил Ельцин, против нашей истории, и стал говорить о Переяславской Раде, про наши братские отношения. Так, могут быть различные противоречия, но о войне говорить - это безумие. Безумие! Журналист смотрит на меня, а я говорю, что полностью согласен с Борисом Николаевичем, это действительно невозможно. Вот, как тогда было, и как мы смотрели на ту сложную ситуацию, и как считали возможным ее решать.

А сегодня уже никто даже не удивляется, почему Россия фактически открыто ведет агрессию, ведет войну против Украины. Анексировала Крым и унесла фактически уже часть территории, часть Донбасса. Никто не удивляется. Идет война. Россия ведет информационную и фактическую войну.

О минских договорах

Анна Соусь: Недавно вы заявили, что переговоры в Минске унижают Украину, и что если переговоры не дают результатов, то нужно менять их формат. Поясните, пожалуйста. И сейчас бы вы так же сказали?

Леонид Кравчук: Да, я повторил бы эти слова и вот почему. Потому что был Будапештской меморандум, когда США, Великобритания и Россия (к ним присоединились Франция и Китай) приняли меморандум, в котором записали, что они гарантируют Украине территориальную целостность, неприкосновенность и суверенитет, потому что она добровольно отказалась от ядерного оружия. Такой меморандум есть и сегодня. Никто его не отменял. Россия, правда, от него отказалась, но это не значит, что должны отказаться США и другие государства.

Я задаю вопрос, почему никто даже не поднимет вопрос, не инициирует хотя бы международную конференцию, или международную встречу, чтобы напомнить миру и себе о том, что Украине дали такие гарантии. Даже если мы просим рассмотреть вопрос о предоставлении Украине не наступательного, а оборонительного оружия, чтобы отстоять свою свободу и независимость, нам говорят: «Нет, это может не понравиться России». Тогда о чем мы говорим, о каких международных соглашениях? Если Россия их не выполняет, тогда никто не выполняет. Зачем их принимать?

Тем более минские соглашения подписали люди, не наделенные высокой государственной властью. Такие вещи, как независимость Украины, ее территориальная целостность, должны подписывать президенты - Порошенко, Путин. Хотя бы вдвоем подписать, чтобы было понятно, о чем идет речь. Если нужно, чтобы этот вопрос рассмотрело международное сообщество, давайте рассмотрим в рамках Будапештского меморандума. Мы отказались очень легко от Женевского формата, поговорили о нормандском формате, поговорили обо всех форматах, а опираемся только на минский протокол, на минские соглашения, которые подписаны людьми, не наделенными высокой государственной властью, и сепаратисты плюс ко всему. Я к такому документу не имею большой веры, потому что это не тот документ, который выходит на высшие эшелоны власти. Но теперь я вижу, что какой бы документ мы не приняли, Россия его выполнять не будет.

Если мы соберем международную конференцию в рамках Будапештского меморандума, Россия туда не поедет. Она откажется принимать участие. Будет очередной политико-пропагандистский информационный акт против конкретных виновников, который не дает никаких конкретных результатов, потому что не влечет за собой санкций. Санкции сейчас применяются экономические в основном. Я думаю, что сказать, что они не действуют, было бы неправильно. Но, наверное, эти санкции нужно усовершенствовать, чтобы увеличить давление на Россию. Другого пути я не вижу.

Если Россия добровольно не хочет отказаться от агрессии и раздербанила территорию Украины, то, естественно, надо определенные шаги делать. Но мы должны сами также проводить реформы, крепить оборонную силу, объединять людей вокруг защиты своей родины. Никто за нас этого не сделает. Это все в рамках украинского общества. Мы никого и не просим на нас работать. Мы просим в этой ситуации нам помочь, поскольку мы имеем на это право. Это право зафиксировано в международном меморандуме.

Как разговаривать с Путиным

Анна Соусь: Если бы вы сейчас управляли Украиной, что бы вы первое сделали, чтобы изменить ситуацию на Востоке Украины?

Леонид Кравчук: Если бы я был президентом, первое, что я бы сделал, я бы поехал в Москву к Путину.

Анна Соусь: И что бы ему сказали?

Леонид Кравчук: Я бы ему сказал то, что я вам говорил, только более точно и с фактами. Мы вдвоем решим эту проблему, чтобы люди не умирали ... Я бы ему сказал, что ваша философия русского мира - это фикция, потому что в философии русского мира написано -- помогать и защищать русскоязычных и этнических россиян, а вы делаете все, чтобы их защищать путем убийства, потому что на Востоке Украины гибнут и россияне, и украинцы, и сыновья России, и сыновья Украины, славяне, этнические русские и русскоязычные. Если философия русского мира означает, что того, кто не согласен, надо уничтожить, тогда это фашистская организация. И если мы этого не сделаем, то я сказал бы, что мы будем умирать на своей земле, вы можете нас уничтожить, но Украина никогда не будет вашей послушницей. Никогда. Это народ, который заслуживает исторического уважения.

Я предложил бы такой путь. Скажите, что вам в данном случае не подходит? С чем вы не согласны (хотя это весьма условно, так как мы сами определяем свою политику). но я хочу знать, с какой политикой Украины и почему вы не согласны? Давайте решим этот вопрос. Если нет, тогда мы обращаемся к мировой общественности, пусть она решает. Я бы с этого начал обязательно. И если вы растаскиваете нашу территориальную целостность, наш суверенитет, то никогда, если будет оставаться жив хоть один украинец, мы не согласимся с этим.

(скарочана, пераклад з беларускай мовы)

Анна Соусь
www.svaboda.org

АНТЫКАРУПЦЫЙНАЯ КАМПАНІЯ

(пачатак на стр. 3)

Зноў працытую Іназемцава: "У цэлым карупцыя дапамагае мільёнам расіян жыць значна прасцей, чым калі б ім супрацьстаяла тая ж маразматычная расійская дзяржава, ды яшчэ і непадкупная".

Пра ўзровень маразматычнай беларускай дзяржавы меркаваць не бяруся. Але жыццё простага беларуса ў квазірынкавай эканоміцы ператварылася б у сапраўднае пекла. Жорсткасць нашых законаў, як вядома, кампенсуецца неабавязковасцю іх выканання. Гэтая неабавязковасць і забяспечваецца за кошт асабістых сувязяў, г. зн. карупцыі.

(скарочана)
Сяргей Нікалюк
"Новы час"

СПЫНЕННЕ ПРАЦЫ

ДЗЯРЖАВА ДЛЯ НАРОДА?

Яшчэ адна крызісная праява ў беларускай эканоміцы! З'явілася інфармацыя, што Мінскі аўтамабільны завод спыняе свой галоўны канвеер на 10 дзён.

Рабочых адпраўляць у вымушаныя адпачынкі, заробак, і без таго змізарнелы, ім захаваюць на дзве траціны. Якое прадпрыемства будзе наступным?

Між тым у краіне ўсчалася хваля скарачэнняў працоўных, якіх праз пэўны час могуць запісаць у "дармаеды".

Рух "За Свабоду" лічыць:

"Абвешчаная мадэрнізацыя не дае і не прынясе чаканых вынікаў, бо трэба мяняць структуру эканомікі і форму ўласнасці. Цяпер, па сутнасці, мы бачым толькі выдаткоўванне грошай у новыя станкі ды патрабаванні прыгоннай дысцыпліны. Гэта псеўдамадэрнізацыя і застой, а не развіццё!

На пачатку 1990 гадоў у Беларусі былі адны з найлепшых шанцаў з усіх краінаў былога СССР, каб правесці паспяховае рэфармаванне сваёй гаспадаркі і інтэграваць яе ў сусветную эканоміку. Беларусь мела добрую базу як высокаіндустрыялізаваная дзяржава з дастаткова адукаванай і кваліфікаванай працоўнай сілай. На вялікі жаль, гэтыя шанцы былі змарнаваныя.

25 год таму жыхары суседняй Польшчы, крамы якой зіхацелі пустэчай, скуплялі ў Беларусі самыя розныя тавары. Сёння ўсё наадварот: беларусы дзясяткамі тысяч едуць у Беласток, Тэрэспаль ці Варшаву, каб набыць больш танныя прадукты, вопратку ці бытавую тэхніку. Простыя лічбы: Польшча купляе газ па 330 долараў за кубаметр, Беларусь – па 134. Сярэдні (налічаны) заробак палякаў складае 1090 долараў, а беларусаў – 410.

Дыягназ відавочны: сённяшняя эканамічная мадэль няздольная гарантаваць нашым людзям дабрабыт і ўпэўненасць у заўтрашнім дні".

Заснавальнік і рэдактар: Станкевіч Георгій Мікалаевіч

Адрас рэдакцыі: Бешанковіцкі раён, в. Старыя Ранчыцы, e-mail: stan62@list.ru, тэл. 60237, маб. +375292184739
Газета выдаецца з сакавіка 2005г.

Падпісана да друку 30.03.2015 у 16.15
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца на ўласным абсталяванні.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.